

Mühlbeck-hiradó. A szegedi paprika bandériummal üdvözli Szent-Györgyi Albertet

— Szégyelje magát! Férjes asszony létére idejön a parkba, ismeretségeket kötni! És még hozzá ezzel a régi, buta trükkel, hogy „nem érti meg a férje.“ Az ilyen erkölestelen, elvetemedett asszonyokat máglyán kellene elégetni!

Az asszony megszégyenülten felállt és gyors léptekkel eltűnt a fák között. Jim elégedetten mosolygott.

Egy ideig még nézte a gyerekeket, aztán ő is felállt, elindult, bement a „WEST-END“ lunchroomba, kiolvasta az ujságot és elindult a Broadway felé. Megnézte az óráját. Félnégy mult öt perccel. Végigsimította a mellét és meggyorsította lépteit.

Négy óra előtt tíz perccel, az Astoria-szálloda előtt megállt, unatkozva körülnézett, cigarettát vett elő a zsebéből, lassan, körülményesen rágyújtott, nézte az embereket. Négy óra tíz perckor meglátta Ralphot, mögötte pedig az alacsony, szemüveges, kövérkés embert, a kis, szőke bajusszal. Ez az.

Jim megsimogatta a bal mellét, ahol a fegyvert szokta tartani, benyúlt a kabát alá, kivette a revolverét, hűvös nyugalommal célzott, aztán négyzer egymásután megnyomta a ravaszt. A kövérkés, szőke férfi elesett, legurult a lépcsőn, két golyó homlokodon találta, kettő a mellébe furódott. Érdekes, hogy négy lépcsőt gurult, de a szemüveg nem esett le róla. Az emberek, akik szemtanúi voltak a gyilkosságnak, rémülten menekültek, néhányan a szemüveges, szőke halotthoz szaladtak. Sikítások hallatszottak, egy rendőr is előkerült hamarosan, de mire az emberek felocsudtak az első rémületből, Jim már nem volt sehosem.

Gyors léptekkel, de nem szaladva, befordult az első mellékutcába, ahol Ralph már a kocsiban várt rá, begyújtott motorral. A következő pillanat tizedrésze alatt az autó már elindult és megengedett sebességgel robogott az iroda felé.

A huszonhatodik emeleten kiszálltak és jelentették a főnöknek, hogy a kiszabott munkát becsülettel elvégezték.

Bill Morgan, a sokatdolgozó, fáradt és ideges emberek mohóságával rágt a szivarját:

— Biztos, hogy meghalt?

Jim kedvesen, atyai jóindulattal mosolygott. Nem volt elbizakodott ember, de tisztában volt a saját értékével:

— Persze, hogy biztos.

A főnök intett:

— Rendben van. Elmehtek.

Ralph és Jim már indultak kifelé, amikor Bill utánuk szólt:

— Jim! Az emelést megkaptad.

Jim zavartan fordult hátra és lehajtotta a fejét:

— Köszönöm, Bill. Igyekezni fogok megszolgálni.

— Végeztünk, Jim.

— Hogy van George? — Ez volt az első szava, amikor hazaért és megcsókolta a feleségét.

— Hála Istennek, sokkal jobban. Azt mondta az orvos, hogy két nap múlva felkelhet.

— Mary, megkaptam a fizetésemelést.

Az asszony sikongva ölelte magához a férjét és hevesen megcsókolta a száját.

— Jaj, Jimmy, igazán olyan boldog vagyok! Te vagy a legédesebb férj a világon! Megyünk moziba?

— Igen. Vacsora után.

Leültek a vacsorához és miközben Jim a remek paradicsomlevest kanalazta, zavartan mondta a feleségének:

— Darling, mondani szeretnék valamit, de ígérd meg, hogy nem haragszol meg érte...

— Persze, hogy nem haragszom. Ki vele...

— Nézd, szívecsském, én szeretem a Clark Gablet... nem arról van szó... de mégis jobb lenne, gondolom, ha ma a „Szívek Muzsikáját“ néznénk meg. Tudod, Ralph mondta, hogy valami remek és van benne egy új színésznő, aki állítólag szintén remek.

— Jó, sweetheart, nekem mindegy. Hát akkor legyen a „Szívek Muzsikája“.

Jim bölintott és boldogan elmosolyodott. Eszébe jutott a parkbeli nő, aki olyan szemérmetlenül felkínálta magát. A „meg nem értett asszony“. Marhaság! Csak bánni kell tudni az asszonnyal, akkor megérti az embert és olyan kezes lesz, mint a bárány. Mary is mindig azt csinálja, amit az ura akar. Ők ketten igazán megértik egymást.

A moziból vörös szemmel jöttek ki mind a ketten. Nagyon szomorú darabot játszottak.

Téli divat

A téli divat annyi változást hozott, hogy varrás, alakítás, új darabokkal való felfrissítés nélkül használhatatlan a ruhaárunk. Most igazán nagy szükség van a divatlapra. A szakértő útmutatása nélkül vásárlás, ruhaesimáltatás előtt teljesen tanácstalanul állnánk. *Az Új Idők Téli Divatlapja*, amelyet mai számunkhoz mellékelünk, a divat legapróbb részletét is ismerő szakértő tanácsával szolgál. A nap minden szakára gondol és a késő őszi és téli szezon minden lehetőségére. Képből és írásban gazdag választékot nyújt háziruhákból, délelőtti kosztümökből, kabátokból, egész sorát vonultatja fel a látogató-, kis és nagy délutáni ruháknak, láthatunk vacsorázó-, hangverseny- és színházi ruhákat, modern nagy báli toaletteket, aztán blúzokat és mindnyájunk kedvenceit: a szép magyaros ruhákat. De megismerhetjük az új szőrmodelleket a meglepően érdekes télikalapokat és, rajzban kapunk tanácsot a sportruhákról és gyermekruhákról is. *Az Új Idők Téli Divatlapja*, ha lehet, felülmúlta önmagát. Sohasem volt még ilyen gazdag és változatos.